

६९८१५ (१९४८)

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

— हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

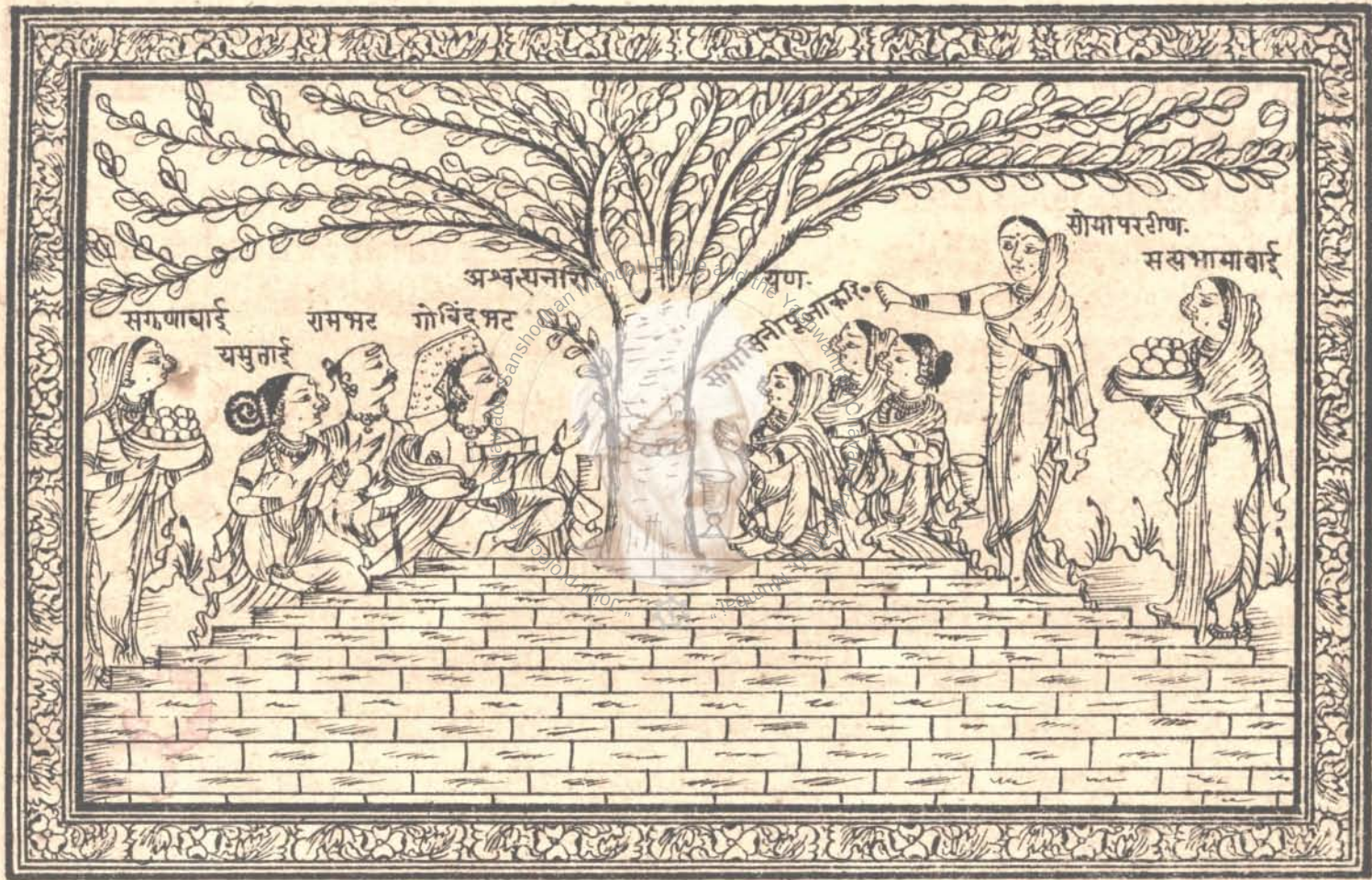
ग्रंथ क्रमांक ६९८१५ (१९४८)

ग्रंथ नाम सौमवती पूजा.

छापीव.

विषय मं. या. ग्रंथ.

अथसोमवतीपूजाकथासार्थप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ सोमवतीपूजालिख्यते ॥ ससुखश्चेत्यादि ॥ पुण्यतिथौ मम आत्मनः ॥
पुरुषकर्तृके श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं स्त्रीकर्तृके पुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं ॥ ममेह
अस्यां सोमवत्यमायां सकलपापक्षयार्थं पुत्रपौत्राद्यभिरुच्यर्थं जन्मजन्मन्यवैधव्यसंततीचिर
जीवितपरमसौभाग्यप्राप्तिकामः अश्वत्थमूलेलक्ष्म्या सहितब्रह्मशिवसहित अश्वत्थनाराय
ण प्रीत्यर्थं विष्णुपूजांच करिष्ये ॥ तदंग निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिस्मरणं कलशपूजनंच क
रिष्ये ॥ वक्रतुंड इति गणपतिस्मरणं ॥ कलशस्य मुखे विष्णु इति कलशपूजनं ॥ अपवि
त्रः पविः ॥ कलशोदकेन पूजाद्रव्याणि प्रोक्ष्य आत्मानं च प्रोक्षयेत् ॥ अथ ध्यानं ॥ शांता
कारं भूजगशयनं पद्मनाभं सुरेशं ॥ विश्वाधारं गगनसदृशं मेघवर्णं शक्रभांगं ॥ लक्ष्मीकांतं क
मलनयनं योगिभिर्ध्यानगम्यम् ॥ वंदे विष्णुं भवभयहरं सर्वलोकैकनाथम् ॥ १ ॥ व्यक्ताव्य-
क्तरूपपायससृष्टिस्थित्यंतकाश्रिणे ॥ आदिमध्यांतहीनाय विष्टरश्रवसे नमः ॥ २ ॥ शंख-
चक्रगदापद्मधरं पीतांबरारुतं ॥ वनमालाकोक्तभादिसुतं लक्ष्मीपतिं भजेत् ॥ ३ ॥ अश्व
त्थनारायणाय नमः ॥ ध्यानं समर्पयामि ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां स्थानं त्वं वृक्षराट् स्वयं ॥ अं
गैः सर्वैः सह स्वामिन् स्थातव्यं तु त्वया विभो ॥ सहस्रशीर्षे त्वावाहनं ॥ अश्वत्थना ० आवाहनं
समं ॥ मूलानि ब्रह्मणो यस्य क्रग्वेदोंगादयस्तथा ॥ फलानि यज्ञशारवाश्च वाडमयो मेद-
यांकुरु ॥ पुरुष एवेदमासनं ॥ अश्वत्थना ० आसनं स ॥ सर्वतीर्थमयो यस्मात्ते सर्वदेवम
यो यतः ॥ स सर्वतीर्थो बभूव पाद्यमादस्व वृक्षराट् ॥ एतावानस्येति पाद्यं ॥ अश्वत्थना ० पाद्यं
स ॥ आपो धनस्य यद्दीजं आपो धर्मः सनातनः ॥ अद्भ्यः पवित्रं नास्त्यन्यदपामर्घ्यं गृहा-

णमे ॥ त्रिपादूर्ध्वमर्च्य ॥ अश्वत्थना० अर्च्यस० ॥ शृङ्खलितद्रव्यमात्राणि गंगातोयेन नित्यशः
 ॥ अतः सर्वाणि जातानि वृक्षराजनमोस्तुते ॥ तस्माद्विराळाचमनीयं ॥ अश्वत्थना० आचम-
 नीयं स० ॥ गंगादियमुने चैव गोदावरिसरस्वती ॥ तापी पयोष्णी रेवा च स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां ॥
 यत्पुरुषेण स्नानं ॥ अश्वत्थना० स्नानं स० ॥ कामधेनुसमुद्भूतं दुग्धं चामृतमुत्तमम् ॥ स्नानार्थ-
 माहृतं भक्त्या वृक्षराजनमोस्तुते ॥ आप्यायस्वेति पयस्नानं ॥ अश्वत्थना० पयस्नानं स० प-
 यस्नाना नंतरं शृङ्खोदकस्नानं स० सकलपूजार्थं अक्षतां स० ॥ दद्याच्चैव महादेवस्वपनं क्रिय-
 ते मय ॥ दधिवामनरूपेण दधिस्नानाय गृह्यतां ॥ दधिकावृणो इति दधिस्नानं ॥ अश्वत्थ-
 नारा० दधिस्ना० स० दधि० शृङ्ख० स० अ० स० ॥ गोघृतं च मयानीतं देवानां हविस्तमं ॥ पावनं
 सर्वलोकानां स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां ॥ घृतं मिमिक्षे इति घृतस्नानं ॥ अश्वत्थना० घृतस्नानं स०
 घृतस्ना० शृङ्खो० स० अ० स० ॥ पुष्पैः समादाय तक्षिकाभिः कृतं मधु ॥ स्नानार्थं च प्रयत्नेन म-
 यादत्तं च गृह्यतां ॥ मधुवाता इति मधुस्नानं ॥ अश्वत्थना० मधुस्नानं स० मधुस्ना० शृङ्खो० स०
 अक्षतां स० ॥ शर्कराचमिता श्रेष्ठा इक्षोरससमुद्भवा ॥ स्नानार्थं च मयानीता वृक्षराजनमोस्तुते ॥
 स्वादुः पवस्व इति शर्करास्नानं ॥ अश्वत्थना० शर्करास्ना० स० शर्करास्ना० शृङ्खो० स० स० अक्ष० स०
 ॥ गंधद्वारांदुराधर्षा इति गंधोदकस्ना० स० गंधोदकस्ना० शृङ्खोद० स० ॥ पंचोपचारैः पूजनं कुर्या-
 त् ॥ अनेन पंचोपचारपूजनेन तेन श्री अश्वत्थना० प्रीयतां न ॥ उत्तरे निर्माल्यं विस्तृजेत् ॥ पुरुष-
 कर्तृके महाअभिषेकस्नाने पुरुषसूक्तं ॥ स्त्रीकर्तृके पुराणमंत्रः ॥ महिम्नः पारंते परमविदुषो यद्य-
 सहशीस्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वधिगिरः ॥ अथावाच्यः सर्वस्वमतिपरिणामावधिगु-

(3A)

णन्ममाष्येष्ठस्तोत्रेहरनिरपवादः परिकरः ॥१॥ अतीतः पन्थानंतवचमहिमावाङ्मनसयोरत
द्यावृत्त्यायं चकितमपि धत्ते श्रुतिरपि ॥ सकस्यस्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्यविषयः परेत्स्वर्वा-
चीनेपततिनमनः कस्यनवचः ॥२॥ मधुस्फीतावाचः इति महिम्नस्तोत्रं पठेत् ॥ मूलतो ब्रह्मरूपा
यमध्यतो विष्णुरूपिणे ॥ अग्रतः शिवरूपाय अश्वत्थाय नमोनमः ॥ अश्वत्थना ० महाभिषे-
कस्नानंस ॥ सर्वभूषाधिके देवलोकलज्जानिवारणे ॥ मयोपपादितेतुभ्यंवाससी प्रतिगृह्यतां
॥ तं यज्ञमिति वस्त्रं ॥ अश्वत्थना ० वस्त्रंस ॥ दामोदरममस्तेस्तत्राहिमांभवसागरात् ॥ ब्रह्मसू-
त्रं सोत्तरीयं गृहाण पुरुषोत्तम ॥ तस्माद्यज्ञाद्यज्ञोपवीतं ॥ अश्वत्थना ० यज्ञोपवीतंसम ॥ कंचुकिं
स ॥ कज्जलंस ॥ उदयारुणसंकाशं जयाकुसुमसंनिभं ॥ सिंदूरं ते प्रदास्यामि प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्य
तां ॥ अश्वत्थना ० सिंदूरंस ॥ अश्वत्थहुतमगवासो गोविंदस्य सदाश्रयः ॥ अशेषहरमेपापंवृक्ष-
राजनमोस्तते ॥ अश्वत्थना ० अलंकारान्स ॥ मलयान्चलसंभूतं धनसारं मनोहरं ॥ हृदयानंद-
नंचारुचंदनं प्रतिगृह्यतां ॥ तस्मा ० गंधं ॥ अश्वत्थना ० चंदनंस ॥ अक्षताश्च सुरश्रेष्ठाः कुंकुमोक्ताः सशोभिताः
मयानिवेदिता भक्त्या गृहाण पुरुषोत्तम ॥ अश्वत्थना ० अक्षतांस ॥ हरिद्रां जितादेवी सरस्वती-
भाग्यदायिनी ॥ अतस्त्वां पूजयिष्यामि हरिद्रां प्रतिगृह्यतां ॥ अश्वत्थना ० हरिद्रांस ॥ कुंकुमं-
कांचनं दिव्यं कामिनीकामसंभवं ॥ कुंकुमेनार्चिते देवी गृहाण परमेश्वरी ॥ अश्वत्थना ० कुंकुमंस ॥
॥ पट्टसूत्रं भवं दिव्यं स्वर्णपूर्णकृतीयुतं ॥ सौमं गत्याभिवृध्यर्थं कंठसूत्रं ददामि ते ॥ अश्वत्थना ० कं-
ठसूत्रंस ॥ ताडपत्राणि दिव्यानि विचित्राणि शृंगानि च ॥ करभरणयुक्तानि गौरीत्वं प्रतिगृह्यतां ॥
अश्वत्थना ० ताडपत्रंस ॥ स्वभावसंदरांगीत्वं नानारत्नादिभिर्युतां ॥ भूषणानि विचित्राणि प्रीत्यर्थं

सो.

२

(५)

प्रतिगृह्यतां ॥ अश्वत्थना० आभरणं स० ॥ नानास्रगंधिकंद्रव्यंचूर्णीकृत्वा प्रयत्नतः ॥ ददामि तेन
 मस्तुभ्यं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां ॥ अश्वत्थना० परिमलद्रव्यं स० ॥ काचस्य निर्मितं दिव्यं कंकणं च
 सुरेश्वरी ॥ हस्तालंकरणार्थाय कंकणं प्रतिगृह्यतां ॥ अश्वत्थना० कंकणं स० ॥ माल्यादीनि स्र-
 गंधीनि मालत्यादीनि वैप्रभो ॥ मया हृतानि पूजार्थं पुष्पाणि प्रतिगृह्यतां ॥ १ ॥ करवीरैर्जीति
 कुसुमैश्च पंकैर्बकुलैः शर्पैः ॥ शतपत्रैश्च कल्हारैश्च ये त्वरमेश्वर ॥ सेवति काबकुलचंपकपाट-
 लाञ्जपुंन्नागजातिकरवीररसालपुष्पैः ॥ बिल्वप्रवालतुलसीदलमल्लिकाभिस्तां पूजयामि ज-
 गदीश्वर मे प्रसीद ॥ तस्मादश्वा अजायति पुष्पं अश्वत्थना० पुष्पं स० ॥ अथागपूजा ॥ केशवाय नमः
 पादौ पूजयामि ॥ संकर्षणाय० गुह्यौ पूजयामि ॥ कमलात्मनेन० जंघे पूजयामि ॥ विश्वरूपाय० जानू
 पूज० ॥ प्रद्युम्नाय नमः० गुह्यं पूज० ॥ विवस्वतेन० कटिं पू० ॥ अग्निरूपाय० नाभिं पू० ॥ परमात्मने०
 हृदयं पू० ॥ मधुसूदनाय० स्कंधौ पू० ॥ श्रीकृष्णाय० कंठं पू० ॥ सर्वेश्वराय० बाहू पू० ॥ वाचस्पतये०
 मुरवं पू० ॥ विष्णवे नमः० करौ पू० ॥ पुरुषोत्तमाय० नासिकां पू० ॥ अच्युताय नमः० कर्णौ पू० ॥ ना-
 रसिंहाय० नेत्रे पू० ॥ वामदेवा० ललाटं पू० ॥ सर्वात्मनेन० शिरः पू० ॥ वृक्षराजाय० सर्वांगं पू० ॥ अ-
 श्वनामपूजा ॥ अश्वत्थमूले ब्रह्मणे नमः ॥ मध्ये विष्णवे नमः ॥ अग्रे शिवरूपाय० अमाये नमः० सोमा-
 ये नमः ॥ व्यक्ताव्यक्तस्वरूपाय० ॥ सृष्टिस्थित्यंतकारिणे ॥ आदिमध्यांतहीनाय ॥ विष्णवे ॥ अ-
 श्वत्थाय नमः ॥ केशवादिचतुर्विंशतिनामभिः तुलसीपत्राणिसंनिर्यासं वृक्षराजानां धूपार्थं कल्प-
 याम्यहं ॥ धूम्ररूपेण वर्तते धूपो यं प्रतिगृह्यतां ॥ यत्पुरुषं व्यदधुरिति धूपं ॥ अश्वत्थना० धूपं स०
 ॥ चक्षुर्देसर्वलोकानां तिमिरस्य निवारणं ॥ आर्तिव्यंकल्यये भक्त्या अश्वत्थं प्रतिगृह्यतां ॥ ब्रा-

पू.

२

(4A)

ह्यणोऽस्यदीपं ॥ अश्वत्थना० एकार्तिव्यदीपं स० ॥ अन्नाद्भवन्ति भूतानि अन्नाद्यज्ञः प्रजापतिः
॥ अश्वत्थयज्ञरूपेण नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां ॥ चंद्रमामनस इति नैवेद्यं ॥ अश्वत्थना० नैवेद्यं स० ॥
प्राणायनमः ॥ अपानाय० ॥ व्यानाय० ॥ उदाना० ॥ समानायन० ॥ ब्रह्मणेनमः ॥ नैवेद्यात्पूर्वं
आचमनं स० ॥ मध्येपानीयं स० ॥ उत्तरापोशनं स० ॥ हस्तप्रक्षालनं स० ॥ मुखप्रक्षालनं स० ॥
करोद्धर्तनार्थं चंदनं स० ॥ नागवल्गुद्भवं पुत्रं ब्रह्मणा निर्मितं फलं ॥ कर्पूरं च्छासमायुक्तं तांबूलं
प्रतिगृह्यतां ॥ अश्वत्थना० तांबूलं स० ॥ हिरण्यगर्भं गर्भस्थं हेमबीजं विभावसोः ॥ अनंतपुष्प
फलदमतः शांतिं प्रयच्छमे ॥ अश्वत्थना० सर्वर्षिपुष्पदक्षिणां स० ॥ इदं फलं मया देवस्थापितं
पुरतस्तव ॥ तेन मे सफला वाप्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि ॥ अश्वत्थना० फलं स० ॥ चंद्रादित्यौ च
धरणीविष्णुदग्निस्तथैव च ॥ त्वमेव सर्वज्योतीषि आर्तिव्यं प्रतिगृह्यतां ॥ श्रिये जातः इति महा-
नीरांजनदीपं ॥ अश्वत्थना० महानीरांजनदीपं स० ॥ कर्पूरगौरकरुणावतारं संसारसारं भृजुगेंद्रहा-
रं ॥ सदावसंतं तद्दयारविंदं भवं भवानीसहितं नमामि ॥ अश्वत्थना० कर्पूरार्तिव्यदीपं स० ॥ लोका-
त्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा विश्वतो मुखः ॥ जन्ममृत्युजरा व्याधिसंसारभयनाशनः ॥ नाभ्यासीति पु-
ष्पांजलिं ॥ अश्वत्थना० मंत्रपुष्पं स० ॥ यानिकानि च पापानि जन्मांतरकृतानि च ॥ तानि तानि विन-
श्यन्ति प्रदक्षिणपदे पदे ॥ अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम ॥ तस्मात्कारुण्यभावेन रक्षरक्ष पर-
मेश्वर ॥ समास्या संनितिं प्रदक्षिणां ॥ अश्वत्थना० प्रदक्षिणां स० ॥ नमः सर्वहितार्थाय जगदाधारहे-
तवे ॥ उमाकांताय शांताय शंकराय नमो नः ॥ यत्नेन यत्नमयजंत इति नमस्कारः ॥ अश्वत्थनाराय० न-
मस्कारं स० ॥ अश्वत्थहुतं ऋग्वेदासौ गोविंदस्य शिवस्य च ॥ अशेषं हरमे पापं वृक्षराज नमोऽस्तुते ॥ १ ॥

अमायैच नमस्तुभ्यं सौमायैतेन मोनमः ॥ उभयोः संगमे विष्णु पूजाफलमवाप्नुयात् ॥ अश्वनाराय
 णा० प्रार्थनांस० ॥ अश्वत्थना० गीतं ॥ नृत्यं ॥ वाद्यं ॥ छत्रं ॥ चामरं ॥ दर्पणं ॥ मंचकं ॥ व्यजनं ॥ सर्वरा
 जोपचारान्कल्ययेत् ॥ सोमवतीव्रतांगत्वेन अमुकद्रव्येण मूलतो ब्रह्मरूपेति मंत्रेण प्रतिपदार्थेन अ
 षोत्तरशत अश्वत्थप्रदक्षिणाः करिष्ये ॥ प्रदक्षिणांते तद्रूपं विप्रेभ्यो दद्यात् ॥ आवाहनं जनानां०
 ॥ मंत्रहीनं क्रि० ॥ अन्यथा शर० ॥ गतं पापं ग० ॥ अनेन यथाज्ञानेन यथा मीलितोपचारैः सोमवतीव्र
 तांगत्वेन अश्वत्थपूजनेन तेन श्री अश्वत्थना० प्रीयतां नमः ॥ पूजासमाप्त ॥ अथ वायनप्रदानं
 अद्य पूर्वोचरितं पुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं अमासोमवतीव्रतांगत्वेन पूजासांगतासिद्ध्यर्थं ब्राह्म
 णाय वायनप्रदानं करिष्ये ॥ तथा च ब्राह्मणपूजा करिष्ये ॥ महाविष्णुस्वरूपिणे ब्राह्मणाय इदं
 मासनं ॥ स्वासनं ॥ इदं पाद्यं ॥ समाद्यं ॥ इदं मर्च्यं ॥ अस्त्वर्च्यं ॥ इदं माचमनीयं ॥ अस्त्वाचमनी
 यं ॥ गंधाः पांतु ॥ सौमंगल्यं चास्तु ॥ अक्षताः पांतु ॥ आयुष्यमस्तु ॥ पुष्याणि पांतु ॥ संश्रयो-
 स्तु ॥ तांबूलं पांतु ॥ ऐश्वर्यमस्तु ॥ दक्षिणाः पांतु ॥ बहुदेयं चास्तु ॥ नमोस्त्वनंताय सहस्रमूर्तये-
 सहस्रपादाक्षिशिरोरुबाहवे ॥ सहस्रनाम्ने पुरुषाय शश्वते सहस्रकोटीयुगधारिणे नमः ॥ इ-
 तिमंत्रेण अक्षतां दद्यात् ॥ उपायनमिदं देवव्रतसंपूर्णहेतवे ॥ वाणकं द्विजवर्याय सहिरण्यं ददा-
 म्यहं ॥ १ ॥ विप्राय वेदविदुषे श्रोत्रियाय कुटुंबिने ॥ नरकोत्तारणार्थाय अच्युतः प्रीयतामिति ॥ २ ॥
 इदं वायनप्रदानं ॥ सदक्षिणाकं ॥ सतांबूलं ॥ अमुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रदे ॥ प्र-
 तिगृह्यतां प्रतिगृह्णामि तेन श्रीलक्ष्म्यादिब्रह्माविष्णुशिवात्मक अश्वत्थना० प्रीयतां नमः ॥
 नमस्कारं कुर्यात् ॥ आशीर्वादांते व्रतं कुरु व्रतमस्तु इति ब्राह्मणो वदेत् ॥ समाप्त ॥

(5A)

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अथ सोमवती सार्धव्रतकथा लिख्यते ॥ ॥ सूत बोलतात. धर्माविषयीं चित्तज्याचे
अशा धर्मराजाने बाणांच्या शर्येवर श्रीष्म प्राप्त जाहले असतां, त्या समीप जाऊन त्यांस नमस्कार
करून सर्वांच्या हिताविषयीं भाषण केले. १ कीं, हे श्रीष्मा तूं कोप पावलेल्या श्रीमाने कोरवांतील सु-
खी वीर मारले असतां, तसेंच जयशाली अर्जुनाने इतर लोक मारले असतां. २ दुर्योधनाच्या
दुष्ट मसलतीने आमच्या कुळाचा क्षय झाला. व बाल, वृद्ध, आतुर, या बांचून भूमीवर कोणी

सूत उवाच शरत्तल्यगतं श्रीष्म सुपागम्य युधिष्ठिरः कृतप्रणामो धर्मात्मा हितवचन
मब्रवीत् १ युधिष्ठिर उवाच हतेषु कुरुसुर्योषु श्रीमसेनेन कोपिना तथापरेषु भूते
षु युधिष्ठिर उवाच २ दुर्योधनकुलमवर्णनात्तोस्मीकं कुलक्षयः न संतिष्ठु विष्णु
पाला बालवृद्धातुरादृते ३ अवशिष्टावयवेषु च वंशे भारतसंज्ञके एकातपत्रमपि च
राज्यं मत्स्यं न रोचते ४ जीवितेपि जगुस्सामेन मृतेन गतिः क्वचित् दृष्ट्वा संततिविच्छे
दसंतापो हृदये निश ५ अश्वत्थामास्त्रनिर्दग्ध उत्तरागर्भसंभवः अतो मे द्विगुणं
दुःखं पिंडविच्छेददर्शनात् ६ राजे राहिले नाहीत. ३ भारत वंशांत आत्मी पांच राहिले. म

ला एक छत्री असें राज्य मिळूनही रुचत नाही. ४ कदाचित् मी बांचलो असतां माझी निंदा होईल;
आणि मेल्याने कधीही चांगली गति प्राप्त होणार नाही, माझ्या हृदयांत संततीचा नाश झालेला पाहून
निरंतर संताप उत्पन्न होतो. ५ व उत्तरेच्या उदरांत झालेला गर्भ अश्वत्थाम्याच्या अस्त्राने दग्ध जाहला
त्या योगाने पिंड विच्छेद झाला असें मनांत येऊन मला द्विगुणित दुःख होतें. ६

सोम-

४

(61)

हे श्रीष्मा, सांप्रतकालीं मी काय कृत्य करूं. व कोठें जाऊं, जें केले असतां, तत्काल पुष्कळ दिवस वांचणारी संतति होते, असें कृत्य मला सांगा. ७ श्रीष्म बोलतात. हे धर्मराजा, तुला व्रतामध्ये उत्तम व्रत सांगतो. तें ऐक. ज्या व्रताच्या आचरणमात्रानें बहुत दिवस वांचणारी संतति होते. ८ तें असें कीं, जा वेळेस सोम वारानें युक्त अशी अमावास्या होईल. त्या अमावास्येच्या दिवसीं अश्वत्याच्या जवळ येऊन, जनार्दनाची पूजा करून, ९ एकशें आठ रत्नें, धातु व फळे किंवा पक्वान्नें या पैकीं कोणतेंहीं एकादें द्रव्य घेऊन, त्या वृक्षा

किं करोमिह गच्छामि पितामहवदाधुना येन संपद्यते सद्यः संततिश्चिरजीविनी ७ श्रीष्म उवाच शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि व्रतानां व्रतमुत्तमं यस्याचरणमात्रेण संततिश्चिरजीविनी ८ अमावास्यायदापार्यसोमवारयुता भवेत् तस्यामश्वत्यमागत्य पूजयित्वा जनार्दनं ९ अष्टोत्तरशतं कुर्यात्तस्मिन् वृक्षे प्रदक्षिणाः तावत्संख्या न्यपादाय रत्नधातुफलानि च १० व्रतराजमिमं राजन् विष्णोः प्रीतिकरं परं उत्तरांकारय प्राज्ञगमो जीवमवाप्स्यति ११ भविष्यति गुणी पुत्रस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः श्रुत्वापि तामहवचः प्रत्युवाच द्युधिष्ठिरः १२ तद्व्रतं व्रतराजं रव्यं विस्तरेण प्रकाशय केन प्रकाशितं मत्प्रेक्षेनेदं विहितं विष्णो १३ ला एकशें आठ प्रदक्षिणा घालाव्या. १० हे राजा, तूं सूत्र आहेस

या करितां उत्तरे कडून विष्णूची अत्यंत प्रीति संपादन करणारा असा हा व्रतराज करविलास म्हणजे निचागर्भ वांचेल. ११ नंतर त्रैलोक्यांत प्रसिद्ध असा गुणवान् पुत्र होईल. असें श्रीष्मांचें वचन ऐकून धर्मराज बोलूं लागले. १२ हे विष्णो, व्रतराज यांना वाचें तें व्रत या मनुष्य लोकां प्रसिद्धीस कोणी आणिलें व कोणी के-

सा. क.

४

(6A)

लें हें मला विस्तारें करून सांगा. १३ श्रीष्म बोलतात. आपापल्या कर्मां विषयीं आसक्त, अशा ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य
शूद्र यांनीं युक्त कांति या नांवानें सर्वत्र प्रसिद्ध अशी मोठी नगरी आहे. १४ वजी नगरी कैलास पर्वता सारखीं दे
वालये आणि राजमंदिरें यांनीं सुशोभित असून, सुंदर वेष धारण करणाऱ्या पुरुषांनीं व स्त्रियांनीं शोभणारी
आहे. १५ व रूपानें किंवा चातुर्यानिं श्रेष्ठ अशा वेश्यांनीं सुशोभित जसी कुबेराची नगरी अलका व इंद्रा-
ची अमरावती. १६ आणि रत्नांनीं संपन्न, अग्नीची राजधानी जसी तेजोवती, तसी ती नगरी आहे. त्या नग-

श्रीष्म उवाच आस्तेयासर्वविरुद्धाताकांतिसंज्ञामहापुरी ब्रम्हक्षत्रियविदशूद्रैः स्व
स्वकर्मरतैर्दृता १४ रजताचलसंकाशैः सौधसंघैर्विराजिता सुवैषैर्नागरजनैर्नारीभि
रुपशोभिता १५ रूपचातुर्यवर्याभिर्वेश्याभिः समलंकृता अलकेवकुबेरस्थशक्र
स्येवामरावती १६ तेजोवतीवरत्नाद्यापावनस्यमहापुरी तत्रराजारत्नसेनोबभूवा
मितविक्रमः १७ तस्यामासीद्धिमपत्नीनाम्नाधनवतीशुभा यथार्थनामधेयासाल
स्त्रीरिवसविग्रहा १८ तस्यांसंजनयामाससप्तपुत्रान्गुणान्वितान् एकांदुहितरं
रम्यानाम्नागुणवतीन्पुत्र १९ कृतदाराश्रितेपुत्राविहरंतियथास्वरं कन्याकुमारिका
चासीदनुरूपाप्रियार्थिनी २० शंत अपरमित पशक्रम ज्याचा, असा रत्नसेन या नावाचा राजा

झाला. १७ आणि त्या नगरींत स्वभावानें उत्तम एका ब्राम्हणाची धनवती या नामानें स्त्री होती. आणि ति
चें तें नाम यथार्थ असून ती मूर्तिमंत लक्ष्मीच काय! असी दिसत असे. १८ हेराजा त्या ब्राम्हणास धनवतीचे
ठायीं गुणानीं संपन्न असे सात पुत्र व सुंदर, गुणवती या नांवाची एक कन्या प्राप्त जाली. १९ त्या ब्राम्हणाचे

सोम.

५

(1)

सा.क.

मुलगे लग्न झाल्या नंतर मना प्रमाणे सरवाने विहार करूं लागले. व रूपवती अशी कन्या पतीची इच्छा करीत कुमारी असती झाली. २० इतक्या संधीत कोणी एक भिक्षार्थी ब्राह्मण प्राप्त जाहला. तो आपल्या नेजाने प्रकाशित मूर्तिमंत अग्नीच काय! असा होता. २१ त्या समयी तो ब्राह्मण घेऊन आशीर्वाद देता झाला. नंतर देवस्वामीच्या सात सुना मोठ्या त्वरेने उठून प्रत्येकीन भिक्षा आणून त्या ब्राह्मणास दिली. नंतर त्याने त्या स्त्रियांस अवैधव्य व सौभाग्यसंपत्ति प्राप्त होवो असा आशीर्वाद दिला. २३ नंतर

अत्रांतरे हिजः कश्चिद्भिक्षार्थीसमुपागतः दीप्यमानः स्वतेजोभिर्मूर्तिमानिवपावकः २१
द्वारदेशमुपागत्य प्रयुज्यो जाशिषतदा देवस्वामिस्त्रिषाः सप्तसमुत्थाय ससंभ्रमं २२
भिक्षां प्रत्येकमानिन्यर्ददुस्तस्मै हिजः स्वने अवैधव्याशिषं प्रादात्ताभ्यः सौभाग्यसं
पदं २३ ततो गुणवतीमात्रा प्रेरिता सह भिक्षया विप्राय भिक्षां प्रददेत्तत्पादाभिवं
दनं २४ आशिषं च ददौ विप्रो शत्रुमेधपवतीमिव वैलक्ष्ण्यं गुणवतीं श्रुत्वा प्रत्याययौ
गृहं २५ मात्रो निवेदयामास आशिषं तेन योजितां श्रुत्वा धनवती पुत्रीं करेष्टत्वा समाय
यौ २६

मातो श्रीच्या प्रेरणेने गुणवतीही भिक्षा घेऊन, ब्राह्मणा समीप जाऊन, त्याच्या चरणकमलास नमस्कार करून तिने त्यास भिक्षा दिली. २४ नंतर त्या ब्राह्मणाने शत्रुमेधपवती हो, असा आशीर्वाद दिला. नंतर गुणवती पूर्वाच्या आशीर्वादापेक्षां आपल्यास दिलेला आशीर्वाद विलक्षण ऐकून घरामध्ये येऊन. २५ तिने आपल्या मातेस त्या ब्राह्मणाने दिलेला आशीर्वाद सांगितला. तो ऐकतांच धनवती आपल्या मुलीस हातां धरून ब्राह्मणा जवळ आली. २६ ध

ध

ध

ध

ध

नंतर धनवतीने मुली कडून ब्राम्हणास पुनः नमस्कार करविला. त्या ब्राम्हणाने पुनः तसाच आशीर्वाद बोलून तिचे अग्निनंदन केले. २७ धनवतीने तो आशीर्वाद ऐकून, चिंताक्रांत होऊन बोलू लागली. धनवती म्हणजे हे ब्राम्हणा, तू ज्ञानी आहेस म्हणून माझे वचन मनांत आण. २८ हे ब्राम्हणा, माझ्या सूनानीं नमस्कार केला असतां त्यांस ज्यांच्या योगाने अवैधव्य, सख, सौभाग्य, पुत्र, प्राप्ति होतात असे उत्तम आशीर्वाद तुम्ही दिले. २९ माझ्या कन्येने तुम्हास नमस्कार केला असतां, तुम्ही विपरीत भाषण केले. ते असे कीं, हे

प्रणतिकारयामास पुनस्तस्मै हि जज्ञने तथैवाशिषमुच्चार्य विप्रस्तामप्यनंदयत् २७
अत्राशिषंधनवतीस चिंताप्रत्येवानह धनवत्येव प्रसीद भगवन् विप्रवचनमे
वधारय २८ स्तुवाभ्यः प्रणताभ्यो मे त्वया दत्ता वरा शिषः अवैधव्यकरा विप्रसखसौ
भाग्यपुत्रदाः २९ कृतायां प्रणतायां मे विपरीतं त्वयोदितं भद्रं धर्मवती भूया इत्यदीर्य
पुनः पुनः ३० आशीः प्रयुक्ता विप्रवर्षकारणावदसत्वरं हि जज्ञवाच धन्यासित्वं धन
वति प्रख्यातचरिता भूवि ३१ यथा योग्या प्रयुक्ते यं मया शीर्दितं तुस्तव इयं संपदी
मध्ये विधवा त्वमवाप्स्यति ३२ धर्माचरणमत्यर्थं कर्तव्यमनया शशो अतो मया
शीर्दितं यं शशो धर्मवती भव ३३

कल्याणि, तू धर्मवती हो म्हणून वारं वार बोलून, ३० तिला आशीर्वाद दिला कीं, हे ब्राम्हर्षे, माझ्या कन्येसच असा आशीर्वाद देण्याचे कारण काय ? तें खरित सांगा. ब्राम्हण म्हणतो हे धनवति, तुझे आचरण भूमीवर प्रख्यात आहे या कारणाने तू धन्य आहेस. ३१ मी तुझ्या मुलीस यथा योग्य आशीर्वाद दिला. कारण ह्या मुलीस संपदी मध्ये वैधव्य प्राप्त होणार आहे. ३२ याजक

सोम.

६

(४)

रितां हे कल्याणि, या मुलीनें पुष्कळ धर्माचरण करावें, म्हणून मी या मुलीस शस्त्रे धर्मवती भव. हा आशीर्वाद दिला. ३३ असें त्या ब्राम्हणाचें भाषण ऐकून, धनवतीचें अंतःकरण चिंताक्रांत झालें. नंतर ती ब्राम्हणास वारंवार नमस्कार करून दीन वचनबोलूं लागली ३४ हे दयानिधे हे ब्राम्हणा, माझ्या मुलीचें वैधव्य जाण्याचा उपाय जाणत असल्यास दया करून सांगा. आपण अपायच मात्र जाणत असल्यास मी काय करूं? ३५ ब्राम्हण बोलतो. हे सुंदरी, तुझ्या घरीं सोमा जर येईल, तर तिच्या पूजनामात्रानें या मुली

श्रुत्वा धनवती वाक्यं चिंताकुलितचेतसा उवाच वचनं दीनं प्रणिपत्य पुनः पुनः ३४
धनवत्युवाच उपायं वेत्सि विप्रैश्च दशैर्ग्रंथं दयां कुरु अपायमेव वेत्सि चेत्किं करोमि
दयानिधे ३५ द्विज उवाच आगमिष्यत्यदा सोमा गृहे वैतवसुंदरि तस्याः पूज-
नमात्रेण भवेद् वैधव्यनाशनं ३६ धनवत्युवाच कासा सोमा त्वया प्रोक्ता का जा-
तिः कुत्र संस्थितिः यस्या गमनमात्रेण भवेद् वैधव्यभंजनं ३७ एतद्दमहाभाग न-
कालो विस्तरस्य मे द्विज उवाच सोमा सारजकी जात्या स्थितिस्तस्याश्च सिंहलं
३८ सा चेदायाति ते वैश्वमतदा वैधव्यभंजनं इत्युक्त्वा ब्राम्हणो न्यत्रगतो भिक्षाप्र-
तीक्षया ३९ चें वैधव्य नाश पावेल. ३६ धनवती बोलते. जिच्या येण्यानें च या कन्येचें वैधव्य न

ह होईल, अशी तुम्हीं सांगितलेली ती सोमा कोण व तिची जाति कोणती? आणि ती रहाती कोठें?
३७ हें वर्तमान मोठे भाग्यशाली असे तुम्ही मला लवकर सांगा! ब्राम्हण बोलतो. ती सोमा, जातीची
रजकीण असून, तिची स्थिति सिंहल द्वीपांत आहे. ३८ ती जर तुझ्या घरीं येईल तर, या कन्येचें वै

सा. क.

६

धन्य नाहीसें होईल, असें बोलून तो ब्राम्हण, भिक्षे करितां दुसरेकडे गेला. ३९ त्या समर्थी धनवतीही मुलां
स बोलू लागली. हे पुत्रहो, ही तुमची बहीण गुणवती, चांगली आहे, परंतु इच्चें दैव फार वाईट आहे. ४०
सोमेच्या आगमन मात्रानें या बहिणीच्या वैधव्याचा नाश होईल. जो मातोश्रीच्या भाषणाचें गौरव बाळ-
गतो व ज्यास पित्याची भक्ति आहे. ४१ तो बहिणीसह वर्तमान सोमेस आणावया करितां लवकर जावो.
पुत्र म्हणतात मातोश्री तुझें अंतःकरण सर्वकाल मुलीच्या स्नेहाधीन आहे, ४२ म्हणून तूं पुत्रहो अ-

धनवत्यपि पुत्रेभ्यः प्रोवाच वचनं सदा धनवत्यवाच इयंदुर्ललिता पुत्राः स्वसागु
णवती श्रुत्वा ४० सोमागमनमात्रेण भवेद्वैधव्यभंजनं अस्तियस्य पितुर्भक्तिर्मातुर्वचनं
गौरवं ४१ सप्रयातु सहस्त्रासो मां मानयितुं द्रुतं पुत्रा ऊचुः ज्ञातं मातस्त्वत्तस्यां
तं पुत्री स्नेहवशं सदा ४२ यात देशांतरं पुत्राः परव्यापयसि दुर्गमं अंतरे दुस्तरं सिंधुः
शतयोजनविस्तरः ४३ अशक्यं गमनं तत्र न क्षमां गमने वयं देवस्वाम्युवाच अ
पुत्रः सप्तभिः पुत्रैरहं यास्यामि सिंहलं ४४ आनयिष्यामि तां सोमां पुत्री वैधव्यना
शिनीं एवंगादिनिष्क्रोधे देवस्वामिनि तत्क्षणं ४५ वघड अशा देशांतरास जा असें बोलू

न आम्हांस पाठवितेस. परंतु मध्यभागीं चारशें कोश रुंदीचा दुस्तर समुद्र आहे. ४३ आणि त्या स्था
नीं गमन करणें अशक्य, या करितां आम्ही जाण्यास समर्थ नाहीं, असें मुलांचें वाक्य श्रवण करून त्या
काहीं त्या मुलांचा पिता देवस्वामि बोलतो कीं, सप्त पुत्र असून अपुत्रा सारित्या, मीच सिंहल हीपास जा
तो. ४४ आणि कन्येच्या वैधव्याचा नाश करणारी जी सोमा तीस आणतो. असा त्या काहीं रागानें देवस्वामि

सोम

७

(१)

मी बोलत असतां, ४५ धाकटा मुलगा शिवस्वामी नम्र होऊन बोलतो. हे पित्या, रागाच्या स्वाधीन होऊन
असें तूं बोलूं नको. ४६ मी असतां दुसरा सिंहलद्वीपास जाण्याला कोण समर्थ आहे? असें बोलून तो ए
का एकीं उठला, आणि आनंदानें मस्तक चरणीं ठेऊन, ४७ नंतर तो भगिनीस बरोबर घेऊन, सिंहलद्वी
पास जाण्या करितां निघाला. पुढें तो कांहीं दिवसांनीं समुद्राच्या तीरीं ग्राम झाला. ४८ तो ब्राम्हण, त्या
समुद्रास पाहून तरून जाण्याविषयीं कल्याण करीत आहे, तो त्यानें समीप भागीं अत्यंत विस्तीर्ण असा

शिवस्वामीकनिष्ठस्तुपुत्रः प्रोवाच सन्नतः तातमावदएवंत्वं रोषावेशवशंगतः ४५
मयितिष्ठतिकः शक्तो गतुं द्वीपं हि सिंहलं इत्युक्त्वा सहस्रोत्थाय प्रणम्य शिरसा मुदा ४७
प्रतस्थे सहसा स्वस्वादीपं सिंहलं संज्ञितं सक्रियद्विदिनैर्गत्वा तीरं प्राप सरित्पतेः ४८
तंतर्तुमंबुधिं दृष्ट्वा कल्पनामकरोद्दिजः सददर्शकविस्तीर्णं न्यग्रोधद्रुममंतिके ४९ त
त्कोटरे स्मरवासीनां गृध्रराजस्य बालकाः ॥ तदा दपतले स्थित्वा ताभ्यां नीतं तु तद्दिनं ५०
शावकानां कृते गृध्रो गृहीत्वा शिशूभोजनं भोजनं दत्तमपितेन स्मभुंजत शावकाः ५१
पप्रच्छ बालकान् गृध्रो चिंताकुलितमानसान् गृध्रराज उवाच कथं न भुंजते पुत्रा
भवंतः क्षुधिता अपि ५२

वट वृक्ष पाहिला. ४९ तो त्या वृक्षाच्या कोठ्यांत गृध्रपक्ष्याचीं पिलें
स्मरवानें बसलेलीं होतीं, त्या वृक्षाखालीं राहून त्या उभयतानीं तो दिवस घालविला ५० गृध्रपक्ष्यानें
पिलां करितां भोजन करण्यास योग्य असें भक्ष्य आणून त्यांस दिलें असतांही तीं बालकें भक्षण करीना
त. ५१ नंतर गृध्र पक्ष्यानें चिंताक्रांत अंतःकरण झालेल्या मुलांस प्रश्न केला कीं, बालक हो, तुम्हास

सा. क.

७

(9A)

क्षुधा लागली असून कां भोजन करीत नाहीं ५२ मी तुम्हास भोजन करण्याविषयीं योग्य व कोमल असें मांस आणलेलें आहे. सुलें म्हणतात. हे पित्या, ह्या झाडाखालीं अत्यंत क्षुधित दोन मनुष्ये आहेत ५३ त्यानीं भोजन केल्यावांचून आम्ही कसें जेवावे! इतकें भाषण ऐकून गृध्राच्या अंतःकरणांत दया आली ५४ नंतर तो गृध्र त्यांच्या जबळ येऊन वचन बोलतो कीं, हे ब्राम्हणा तुझा मनोरथ काय आहे तो मला सांग म्हणजे तत्काल पूर्ण झालाच असे समज ५५ या करितां हे ब्राम्हणा तूं भोजन कर, म्हणजे आम्ही

आनीतं कोमलं मांसं भवद्योग्यमिदं यया शिवका ऊचुः एतदुक्षतलेतातमानवौ
क्षुधितौ पृशं ५३ ताभ्यामस्वीकृतं तातकयं मुजामहवयं एतच्छ्रुत्वासगृध्र
स्तकरुणागतचेतनः ५४ तयोरतिक्रमागत्य वचनं समभाषत जातस्तयुव
योः कामो वक्तव्योत्रममदिज ५५ क्रियते सर्वथा विप्रभोजनं कर्तुमर्हसि हिज
उवाच सिंहलेगंतुकामो हं जलधेः पारमद्यवै ५६ सोमागमनमिच्छामि स्वस्त
वैधव्यनाशनं गृध्रराज उवाच पारमुत्तारयिष्यामि जलधेः प्रातरे वहि ५७
सोमागृहमपितवदर्शयिष्यामि सिंहले ततोरात्र्यां व्यतीतायां उदिते तु दिवा करे

५८ ही भोजन करूं. शिवस्वामी म्हणतो, मी समुद्राच्या पार सिंहल द्वीपांत जाण्याची इच्छा करीत आहे. ५९ आणि बहिणीच्या वैधव्याचा नाश करणारी जी सोमा तिच्या येण्याची इच्छा करितो. गृध्रराज म्हणतो, प्रातः कालींच समुद्राच्या पलीकडे तुला नेईल ५७ आणि सिंहल द्वीपांत सोमेचें घर ही दाखवीन. नंतर ती रात्र जाऊन सूर्य उदयास आला असतां, ५८

सोम-

सा.क.

गृध पक्ष्यानें सोम्या वेगें करून समुद्राच्या पार नेऊन त्यांस उतरविलें, नंतर ते सिंहलदीपांत जाऊन सोमेच्या घराजवळ उभे राहिले. ५९ नंतर प्रातःकालीं त्यानीं रोजच्या रोज तिच्या अंगणाचें झाड सारवण करावें. ६० याप्रमाणें तिच्या घरीं करीत असतां त्यांस पूर्ण एक वर्ष गेलें. नंतर सोमेनें आश्चर्य युक्त होऊन आपल्या सनांस व पुत्रांस प्रश्न केला ६१ कीं, झाडणें व सारवणें कोण करतो! तें मला सांगा. असें सोमेचें भाषण ऐकून एक कालींच ते सर्वही बोलले कीं, आम्ही तें जाणत नाहीं.

पारसुत्तारितौतौ तु गृधराजेन वै गिरा सिंहलदीपमागत्य स्थितौ सोमा गृहांतिके ५९ ततः प्रत्युषसमये समृज्यांगणमंडलं लेपनं चक्रतुस्तस्यादिवसं दिवसं प्रति ६० ए वं विदधतौ स्तत्र पूर्णः संवत्सरो गतः स्तथा पुत्रान्समाहूय सोमापप्रच्छ विस्मिता ६१ मार्जनं लेपनं कोत्र करोति मम कथ्यतां एकदेवाथ जगदुःनजाने विस्मिता वयं ६२ त तः कदाचिद्रजकी सोमा वै संस्थिता निशि ददश ब्राह्मणीं कन्यां मार्जयतीं गृहांगणं ६३ लिपंतं अंगणं प्राप्तं प्रातरं च श्रुचि व्रतं सोमापप्रच्छतौ गत्वा कौसुवां कथ्यतां मम ६४ ऊचतुस्तौ तदा सोमां युवां ब्राम्हणपुत्रकौ सोमां वाच दग्धास्त्रिबतनष्टास्त्रि ब्राम्हणौ गृहमार्जकौ ६५ म्हणून आश्चर्य पावत आहों. ६२ नंतर कोणे एके समयीं रात्रीं सो-

मा परीण उभी राहिली होती, तों तिनें आपल्या घराचें अंगण झाडणारी ब्राम्हणाची कन्या पाहिली. ६३ आणि श्रुद्ध ज्याचें व्रत असा तिचा बंधूही अंगण सारवित असतां पाहिला. नंतर ती सोमा त्या दोघांज वळ जाऊन तुम्ही कोण आहां तें मला सांगा! असा प्रश्न करिती जाहली. ६४ त्या समयीं ते सोमेप्रत बोल-

(10A)

ले कीं आम्ही ब्राम्हणाचीं सुले आहोत. सोमा म्हणत्ये, ब्राम्हण जिच्या घरीं झाडणारे झाले. ती मी दग्ध व नष्ट आहे. ६५ हे ब्राम्हणा, सुद्धाची मी जातीची पररीण पापी म्हणून प्रसिद्ध आहे, त्यांत तुम्ही हें पाप घडविलें त्या योगानें मी निःसंशय कुत्सित गतीस सर्वथा जाईन. ६६ तूं ब्राम्हण होऊन मला विरुद्ध असें करण्याचें कसें इच्छितोस? शिवस्वामी बोलतो. संदर कटी असी ही माझी गुणवती या

कांगतिंवतयास्यामि पापादस्मादसंशयं पापजातिरहरव्यातारजकी सर्वथा द्विज
६६ कथं त्वं ब्राह्मणो भूत्वा विरुद्धं मे चिकीर्षसि शिवस्वाम्यवाच एषा गुणवती
नामस्वसामं सक्तमध्यमा ६७ अस्याः सप्तपदीमध्ये वैधव्यं संप्रपत्यते तव सा
न्निध्यमात्रेण भवेद्वैधव्यभोजनं अतो हेतोः सहस्वस्नादासकर्म करोमि ते ६८
सोमोवाच अतः परं न कर्तव्यं यास्यामि तव शासनात् इत्येत्का गृहमागत्य स्न
वाप्यः प्रत्यवाच ह ६९ यः कश्चिन्मम राज्ये स्मिन् प्रियते मानवः क्वचित् त
थैव रक्षणीयो सोमो यावदागम्यते मया ७० कस्यचिद्वचनात्कोपिन दग्धव्यः कथंच
न तथैत्येत्का स्नपामिः सा सोमायातामहां बुधिं ७१ नांवाची बहीण आहे ६७ इला

सप्तपदीमध्ये वैधव्य प्राप्त होणार व तुझ्या सान्निधानेंच वैधव्याचा नाश होईल. या हेतूस्तव बहि-
णी सहित मी तुझे घरीं सेवा करतो. ६८ सोमा बोलते. हे ब्राम्हणा, अतः पर तूं हें कर्म करून को
तुझ्या आज्ञेनें मी तुझ्या घरीं येईन; इतकें बोलून ती आपल्या घरांत येऊन सनाशीं बोलूं लागली.
६९ मुलीनीं या राज्यांत कदाचित् माझा मनुष्य मेला तर माझे येणें होई तो पर्यंत तो तसाच रक्षण

सोम.

९

(11)

करून ठेवावा. ७० कोणाच्या वचनाने कोणीही दग्ध करून घे. सनानीं बरे आहे, असें म्हणण्या ब-
रोबर ती सोमा महासमुद्रास गेली. ७१ नंतर त्या ब्राम्हणाच्या मुलांस क्षणांत समुद्राच्या पार उत-
र विले. आणि ती आपण आकाश मार्गाने समुद्र उतरून गेली. ७२ नंतर तिच्या प्रतापाने एका
निमेषांत सर्वही कांति पुरींत प्राप्त झाले. नंतर धनवतीने सोमेस पाहून संतुष्ट होऊन तिची पूजा ती
करू लागली. ७३ इतक्या संधींत शिवस्वामी त्यासमयीं देशांतरांतून आपल्या भगिनीस योग्यवर आ-

पारमुत्तारयामासक्षणेन द्विजपुत्रको स्वयमाकाशमार्गेण साततारमहार्णवं ७२
प्राप्ताः कांतिपुरीं सर्वे निमेषात्तत्प्रभावतः सोमां दृष्ट्वा धनवती हृष्टा पूजामथाकरोत्
७३ अत्रांतरे शिवस्वामी तद्देशांतरात्प्रसक्तः सदृशां वरमाने तु जगामो ज्जयिनीं
प्रति ७४ आनीय च वरं तत्र देवशर्मसुतं सखीः ब्राम्हणं रुद्रशर्मणिं गुणिनं सदृशं
स्वसुतः ७५ ततः सारजकी सोमां वैवाहिकमथाकरोत् सल्लग्न्यै च सल्लग्नसुत्रे देवस्वा-
मी तु कन्यकां ७६ ददौ तस्यै गुणवतीं गुणिने रुद्रशर्मणे ततो वैवाहिकं मंत्रैर्ब्रह्ममा-
नेहु ताशने ७७

णण्या करितां उज्जयिनीस गेला. ७४ नंतर तेथून बुद्धिमान् अशा शिवस्वामीने
आपल्या बहिणी सारिखा गुणी असा वर देवशर्म्याचा पुत्र रुद्रशर्मा नावांचा ब्राम्हण आणिला. ७५ नंतर
त्या सोमा परीणीने लग्नसंबंधि कर्म केले; आणि देवस्वामीने उत्तम राशि, लग्न व उत्तम नक्षत्र असतां
आपली कन्या. ७६ गुणवती, गुणी अशा रुद्रनामक ब्राम्हणास दिली. नंतर वैवाहिक मंत्रांनीं अग्नींत
होम होत असतां. ७७

सा. क.

९

(11A)

सप्तपदीच्या मध्यभागीं त्या समयीं रुद्रशर्मा ब्राम्हण मरण पावला. नंतर सर्व बांधव रुदन करूं लागले, सोमा मात्र अंतःकरणांत खेद न करितां राहिली. ७८ संपूर्ण लोक पहात असतां मोठा आक्रोश झाला. नंतर त्या सोमेनें गुणवती करितां त्वरित व्रतराजाच्या प्रभावानें उत्पन्न झालेलें ७९ व मृत्यूचा नाश करणारें अशा पुण्याचा यथाविधीनें संकल्प करून दान केलें. नंतर रुद्रशर्माही त्या व्रतराजाच्या प्रभावानें, ८० जीवन पावून निजलेल्या मनुष्या सारखा उठून बसला. या प्रमाणें विवाह संपादनक

ततः सप्तपदीमध्ये रुद्रशर्मामृतस्तदा रुरुदुर्बोधः सर्वे स्थिता सोमानिराकुला
७८ आक्रंदः समहाना सील्लोकानां तत्र पर्यतां गुणवत्येव सातूर्णं व्रतराजप्रभाव
जं ७९ पुण्यं संकल्प्य विधिबद्धौ मृत्युविनाशनं रुद्रशर्मापितस्माच्च व्रतराजप्रभा
वतः ८० आससाद तदा जीवंतं स भवत्सहसोत्थितः एवं विवाहं निर्वर्त्य व्रतराजं नि
वेद्य च ८१ आमंत्र्यतां धनवतीं सोमा प्राया ह हं प्रति एवं सारजकी सोमा जीवयि
त्वा मृतं हि जं ८२ च चालहर्षं संपूर्णं पूर्णकामास्वमंदिरं अत्रांतरं गृहेत स्याः प्र
थमतनयो मृतः ८३ पुनः स्वामी मृतस्तस्या जायाता च ततो मृतः आगच्छत्यास्त
दात स्याः सोमवारान् वितातिथिः ८४

रुद्र तिनें व्रतराजही त्यांस सांगितला. ८१ नंतर सोमा त्या धनवतीस विवाह करून आपल्या घरांस गेली. या प्रमाणें ती सोमापरदीण मेलेल्या ब्राम्हणास जिवंत करून. ८२ पूर्ण मनोरथ असी ती हर्षानें पूर्ण होऊन आपल्या मंदिरास निघाली. तीं इतक्या संघीत घरीं तिचा प्रथम पुत्र मृत जाहला. ८३ आणि तिचा पतीही मरण पावला. नंतर तिचा जायात मृत्यु पावला.

सोम-

१०

(12)

तों ती आपल्या घरीं येत असतां, सोमवारानें युक्त असी अमावास्या तिथि प्राप्त झाली. ८४ जीस मृतझालेल्या मनुष्यास संजीवन करणारी तिथि म्हणतात. नंतर तिनें कोणी एक वृद्धस्त्री त्या समयीं मार्गांत घेणारी पाहिली. ८५ ती असी कीं, कापसाच्या भारानें पीडित जाहलेली; आणि अति दुःखानें आक्रोश करीत आहे, असी ती वृद्धस्त्री बोलते, हे सुनि, माझ्या शिरावरचा कापसाचा भार रवालीं उतर. ८६ ह्या ओझ्यानें आज माझ्या मस्तकास बहुत पीडा होत आहे. सोमा बोलते हे

अमावास्याबद्दल वाच्य मृतसंजीवनी तिथिः सादृशतितोयांतीं वृद्धां कांचित् स्त्रियं तदा ८५ तूलभारभारीकांतां क्रदमानां सुदुःखितां वृद्धां वाच अवतारय मे पुत्रितूलभारशिरस्थितं ८६ अनेन शिरसो मे घबहु पीडा च जायते सोमो वाच अमावास्याद्यमे वृद्धे सोमवारयुता तिथिः ८७ तूलकं न स्पृशा म्यद्य नियमो यमयाकृतः पुनर्दर्शयाती सामूलभारवतीं स्त्रियं ८८ साप्यवाचततः पुत्रिमूलभारो महानिति अवतीर्य क्षणं तिष्ठ संगेयास्याम्यहंतव ८९ सोमो वाच अद्य मूलंतथा तूलं न स्पृशामि कथंचन ततोऽवत्यतरुं प्राप्य नदीतीरं भवंपथि ९०

वृद्धस्त्रिये आज सोमवारानें युक्त अमावास्या तिथि आहे. ८७ तर आज मला कापसाला स्पर्श करावयाचा नाही असा नियम केला आहे असें बोलून पुढें जाताना आणीक तिनें सुब्ब्याचें ओझें डोकीवर घेऊन घेणारी एक स्त्री पाहिली. ८८ नंतर तीही बोलते. हे सुली, सुब्ब्याचा भारा मोठा आहे, तर हा रवालीं उतरून क्षणभर उभी रहा म्हणजे तुझ्या बरोबर मीही येते. ८९ सोमा बोलते, आज सुब्ब्याला

सा. क.

१०

(12A)
किंवा कापसाला मी स्पर्श करीत नाहीं, असें बोलून नंतर ती मार्गंति नदीतीरीं उत्पन्न झालेल्या अश्व
त्य वृक्षाजवळ आली. ९० नंतर स्नान करून विष्णूचें पूजन केलें व मोठें भाग्य जीचें अशा सोमेनें वा
ळ घेऊन त्याच समयीं अष्टोत्तर शत प्रदक्षिणा केल्या. ९१ श्रीष्म बोलतात. ज्या समयीं वाळू हातांत
घेऊन तिनें प्रदक्षिणा केल्या त्या वेळेस जामात पति आणि पुत्र ते सर्वही जीवत झाले. ९२ व तिचें
रहाण्याचें नगर लक्ष्मीनें युक्त झालें आणि तिच्या घरांत तर बहुतेक लक्ष्मी प्राप्त झाली. नंतर मोठी

स्नात्वा विष्णूं समस्य चर्शर्कराभिः प्रदक्षिणां साचकार महाभागा तदैवाष्टोत्तरं
शतं ९१ श्रीष्म उवाच यदा प्रदक्षिणावर्तं कृतं शर्करा हस्तया तदा जीवितं व
तस्ते जामातृपतिपुत्रकाः ९२ नगरयोः समाकोणं तिहुहं च विशेषतः अथायाता
महाभागा सोमा स्वभुवनं प्रति ९३ जीवितं वीक्ष्य भर्तारं पुत्रं जामातरेततः तान्
समासाद्य सा सोमा जगाम कृतकृत्यातां ९४ प्रणिषत्य स्त्रुषाः सर्वा प्रिप्रच्छुस्तांतप
स्विनीं स्त्रुषा ऊचुः मृतास्ते तनया देवि पतिजामातृपुत्रकाः ९५ जीवितास्ते कथं
दैविकेन पुण्येन तद्दत्तं सोमोवाच गुणवत्येभया दत्तं व्रतराजस्य पुण्यकं ९६

भाग्यवती सोमा आपल्या मंदिरीं घेऊन, ९३ आपला पति जिवंत झालेला व तसाच जामात आणि पुत्र
यांस पाहून त्यांच्या जवळ घेऊन कृतकार्य झाली. ९४ पुढें सर्व सना, तपानें संपन्न अशा त्या सोमे
स नमस्कार करून प्रश्न करू लागल्या हे देवि, तुझी कन्या, पति, जामात, व पुत्र हे मृत जाहलेले असून, ९५
कोणत्या पुण्यानें जीवन पावले, तें आम्हास सांग ? सोमा बोलते, गुणवतीस म्या व्रतराजाचें पुण्य

सोम.

११

(13)

दिलें. ९६ त्याच्या परिणामानें पति, जामात, पुत्र, हे मरण पावले. म्या कापसाला, तसाच मूलकास स्व-
र्ग केला नाही. ९७ अश्वत्थ वृक्षांत विष्णूचें पूजन करून त्या वेळेस तेथें वाळू हातांत घेऊन मी अ-
ष्टोत्तरशत प्रदक्षिणा केल्या. ९८ त्या कर्माच्या प्रभावांनें पति, जामात, पुत्र हे जीवन पावले. या करि-
तां तुम्ही सर्वही यथा विधीनें आजपासून हा व्रतराज करा. ९९ म्हणजे तुम्हास वैधव्य येणार ना-
हीं व सौभाग्य प्राप्त होईल, असें बोलून तसेंच ती सोमा, सनांकडून हा व्रतराज करविती झाली. १००

मृतास्तेतद्विपाकेनपतिजामातपुत्रकाः तूलकंनमयास्पृष्टंमूलकंचतथाअपि ९७
अश्वत्थेविष्णुमभ्यर्च्यतदातत्रप्रदक्षिणं शर्कराहस्तयातत्रकृतमष्टोत्तरंशतं ९८
जीवितास्तत्प्रभावेनपतिजामातपुत्रकाः सर्वाभिः क्रीयतामद्यव्रतराजोविधानतः
९९ भविष्यतिनवैधव्यंसौभाग्यंसंभविष्यति स्त्रियाभिः कारयामासतथासोमव्र-
तेश्वरं १०० शुक्लाभोगान्बहूस्तत्रपुत्रपौत्रादिभिः सह तैश्चसर्वैः परिहृताविष्णु-
लोकमवापसा १ इत्येतत्कथितंपाद्यं विस्तरेणमयातव युधिष्ठिरउवाच मा-
हात्म्यंव्रतराजस्यकौविधिर्वदविस्तरात् २ कर्तव्यंकेनभीष्मेदंनारीभिः पुरुषेणवा
भीष्मउ० अमावास्यातिथिः पार्थसोमवारांचितायदा ३ नंतर तेथें पुत्र पौत्रादिकां सहित

बहुत भोग भोगून त्या सर्वांस घेऊन ती सोमा, विष्णुलोकांस प्राप्त झाली. १ भीष्म म्हणतात. हे धर्मा, वि-
स्तारानें मी तुला या प्रमाणें हें व्रत सांगितलें. धर्मराज बोलतात, व्रतराजाचें माहात्म्य व त्याचा विधि
कोणता? हें विस्तारानें कथन करा. २ हे भीष्मा, हें व्रत स्त्रिया किंवा पुरुष यांत कोणी करावें? भीष्म बो-

सा. क.

११

(13A)

लतात. हे धर्मा, ज्यावेळेस सोमवाराने युक्त असो अमावास्या तिथि येतो. ३ त्यावेळेस देवांसही दुर्लभ अति
शय पुण्यकारक काळ होतो. त्या दिवशीं प्रातः कालीं उठून व्रतकर्त्यानें जलाशयांत स्नान करावे. १०४ पो
नाने स्नान केल्या नंतर व्रती जो याणे पीतांबर नेसून हे धर्मा, अश्वत्याच्या समीप जावे. ५ नंतर अ
श्वत्य मूलाचे ठायीं मंत्र पुरःसर विष्णूपूजा करावी. त्या मंत्राचा अर्थ प्रगट व अप्रगट स्वरूप ज्याचे, आ
णि सृष्टि स्थिति व नाश करणारा, ६ उत्पत्ति व मध्यस्थिति आणि नाश ज्यास नाही, अशा विष्णूस नम

तदापुण्यतमः कालो देवानामपि दुर्लभः प्रातरुत्थाय व्रतिना स्नानं कार्यं जलाशये ४
स्नात्वा मौनेन कोशेयं परिधाय व्रती ततः गत्वा चाश्वत्यं दृक्ष्य स समीपं कुरु नंदन ५ अ
श्वत्यमूले कर्तव्या विष्णुपूजासंमंत्रकं व्यक्ताव्यक्तस्वरूपाय सृष्टिस्थित्यंतकारिणे
६ आदिमध्यांतहीनाय विष्टरश्रवसे नमः विष्णुपूजा मंत्रोयं मूलतो ब्रम्हरूपाय
मध्यतो विष्णुरूपाय ७ अग्रतः शिवरूपाय अश्वत्याय नमो नमः एवं संपूज्य गोविं
दं पीतवस्त्राक्षतैः फलैः ८ कुसुमैर्विवधैश्चैव भक्ष्यभोगैश्चैस्तथा विधैः अश्वत्यपूज
नं कार्यं श्रेष्ठमंत्रेण पांडव ९ स्कार असो. या प्रमाणे मंत्रार्थ मनांत आणून विष्णूचे पूजन करा

वे. मूलप्राणी ब्रम्हरूप आणि मध्यप्राणी विष्णुरूप, ७ अग्रप्राणी शिवरूप अशा अश्वत्यास नमस्कार असो
हा अश्वत्य पूजेच्या मंत्राचा अर्थ मनांत आणून विष्णुपूजेच्या मंत्राने पिवडीं वस्त्रे, अक्षतां, फले यांनीं
गोविंद पूजन करावे. ८ हे धर्मा सांगितलेल्या मंत्राने नाना प्रकारच्या पुष्पांनीं तसेंच अनेक प्रकारच्या भ
क्ष्य भोज्य पदार्थांनीं अश्वत्य पूजन करावे. ९

सोम.

१२

C111

नंतर अग्नीची वस्ति ज्यामध्ये आणि गोविंदाचा सर्वदा आश्रय ज्यास व हस्तराज ज्यास म्हणतात असा जो तू अश्वत्थनारायण त्या तुला नमस्कार असो. असें बोलून प्रार्थना करावी कीं, माझे संपूर्ण पाप तू हरण कर ! ११० या प्रमाणें पूजा विधि करून नंतर प्रदक्षिणा कराव्या. मोतीं, सोनें व रुपें याचीं व तसेच हिरे. ११ कांशाचीं अथवा तांब्याचीं पात्रें पक्कान्नांनीं भरून निरनिराळीं घेऊन सावकाशपणीं प्रदक्षिणा होईल असें फिरावें. १२ परंतु तें असें कीं, अष्टोत्तरशत प्रदक्षिणा होई तो पर्यंत फिरावें. आणि समर्पित जेंद्र

अश्वत्थहृतभुग्वासगोविंदस्यसदाश्रय अशेषं हतमेपापं हस्तराजनमोस्तुते ११० एवं पूजाविधिं कृत्वा ततः कृत्वा प्रदक्षिणां मोक्षिकैः कांचने रौप्ये हरिकैर्मणिभिस्तथा ११ कांस्यपात्रैस्ताम्रपात्रैर्मक्षपूणैः पृथक् पृथक् गृहीत्वा विमणं कार्यं यावत्प्रक्रमणं भवेत् १२ तावत्प्रदक्षिणं कार्यं यावदष्टोत्तरशतं समर्पितं च यद्रूप्यमर्पयेद्गुरवेशभं १३ सुवासिनीश्च संपूज्य सोमासंतुष्टिहेतवे दत्त्वा चान्तु विप्रेभ्योऽस्वयं भुजीत वाग्यता १४ एष ते कथितो भूपव्रतराजविधिर्मया द्रौपदी च सप्तद्राचकारयस्व तथा उत्तरां १५ उत्तरागर्भगस्तेन जीवितं लभते चिरात् युधिष्ठिर उवाच यास्वल्पविभवानारीकांचना द्यौर्विनाकृता १६ अ चांगलें तें गुरूंस समर्पण करावें. १३ नंतर सोमेच्या संतोषा करितां सुवासिनी

ची पूजा करून, ब्राम्हणांस अन्नदान करून मोनानें आपण भोजन करावें. १४ हे राजन्, गीहा व्रतराज विधि तुला कथन केला. तर तू द्रौपदी व सप्तद्रा तसीच उत्तरा यांजकडून हा सोमवती व्रताचा विधि करवावा. १५ म्हणजे त्या योगानें उत्तरेच्या पोरान्तील गर्भ लवकर जीवन पावेल. धर्मराज म्हणतात, जी स्त्री सवर्णादिकांनीं विर-

सा.क.

१२

(14A)

हित व जिचें ऐश्वर्य अल्प आहे. १६ ती या व्रतराजाचें पूर्ण फल कसें पावेल तें सांगा. श्रीभबोलतान, हे पांडवा, वंचना न करितां व स्त्रादिक अथवा भक्ष्य पदार्थ किंवा फळें, पुष्पें इत्यादिक कोणतेही पदार्थ हातीं घेऊन अश्वत्थास प्रदक्षिणा केल्या असतां त्या स्त्रीला या व्रताचें पूर्ण फळ प्राप्त होते. १७. हे राजन्, या विष्णूच्या व्रताचें श्रवण केलें असतां ती स्त्री विष्णूपदास जाते व पति, पुत्र, धन प्राप्त होते मग जी या विधीनें व्रत

साकयलं भते पूर्णं व्रतराजफलं वद श्रीभरुवाच फलैः पुष्पैस्तथा भक्ष्यैर्वस्त्रा
द्यैरपि पांडव कुर्यात्प्रदक्षिणाश्वत्थं सापि पूर्णं लभेत्फलं १७ व्रतमिदमवलंब्य नरेन्द्र
विष्णोः श्रुतमनया हि पराक्रमित्वमेति पतिस्ततः धनमित्यं करोति यालभते सात्र किम
त्र चित्रं ११८ इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे सोमवती अमावास्या व्रतकथा समाप्ता

करते ती या फलातें पावते यांत आश्चर्य काय आहे. ११८ इति श्रीभविष्योत्तर पुराणे सोमवती अमावास्या
सार्थ व्रतकथा समाप्ता. हें पुस्तक पुणें पेठ शनिवार मेहुणपुरा येथें रावजीश्रीधर गोंधळेकर याणीं आपले जग-
द्धितेच्छु नामक छापखान्यांत छापिलें. तारीख ३ माहे जून. सन् १८७१ इ. सन् १८६५ चा आक्तर २५ प्र-
माणें छापणारानें या ग्रंथाचा सर्व प्रकारें हक्क आपणाकडे ठेविला आहे. आहत्ति १३.

(15)

इति सोमवती पूजासार्थकथा समाप्ता.

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com